

Тук всъщност се показва, че една погрешно поставена теза в една теория (индексната концепция) отваря широко вратите за практически неконтролируемо навлизане на логически противоречиви конструкции в друга теория (статистическата теория) съгласно първата ограничителна теорема на Гьодел за непълнотата в логиката (Теребилов, 1987, с. 74). Погрешната теза е, че единиците на една съвкупност могат да се сумират в натурално изражение. Причината е, че се смесват понятия от езици на различни равнища. Съгласно теорията на семантическите степени (равнища), това може да се обясни по следния начин: "всички съществуващи емпирични обекти (които от наша гледна точка не са знаци) се приемат като елементи на нулева систематическа степен. След това идва един клас от символи, които описват тези емпирични обекти. Този клас от символи се нарича език от първа семантическа степен или "обектен език". Към този клас се присъединява един трети клас. Той се състои от символи, които означават символите на обектния език. Той образува втората семантическа степен и е "метаезик" на обектния език. По този начин може да се продължава, тъй че се дефинира " n -ата" семантическа степен за всяко естествено число n . " n -ата степен" на един език означава знаците на по-долната (" $n-1$ -ва") семантическа степен, но нито един знак от тази n -та степен не бива да бъде елемент на $n-1$ -ата степен или на някоя друга степен. Според теорията на семантическите степени всеки израз от знаци, принадлежащи към определена семантическа степен, който означава елемент от същата семантическа степен, е безсмислен" (Ешкенази, 1977, с. 52-53). Сега може да се обясни разбирането за еднородност и "нееднородност (разнородност)" в предходния цитат. То е изведено от съждения на обектен език за символи, обозначаващи обектите в натурално изражение, спрямо които се прави опит да се приложи аритметичната операция сумиране. Тя е в сила само за числа или символи, изразяващи числа, които са символи от един метаезик, което пък показва, че съждения като цитираните са безсмислени.

За изясняването на това ще използвам следния пример: нека интерес за изследване да има към съвкупността на произведените материални блага за определен период от време в страната. Този обект съществува и неговите елементи, за които още нищо не се знае, са от нулева семантическа степен. След това тази съвкупност се описва, класифицира се с думи от обикновения език. Този клас от символи (думите) е от първа семантическа степен или "обектния език". Вече се знае, че тази съвкупност се състои от определени блага. Нека приемем, че това са сирене, мляко, плат и хладилници. Така се опознава натуралното съдържание на тази съвкупност. Върху символите на обектния език, описващи натуралното съдържание, не може да се приложи операцията събиране или каквато и да била друга аритметическа операция.